

סמך ימני גן לימני

להכנים שמיניה לשמיר

הסדקים שנבקעו באחדות, הליכוד פרצו מעבר לחומות, מצודת זאב ויצאו לרחוב.

בהפגנת גוש אמונים, שנערכה בשבוע שעבר בכי כרמליישראל, תחת הסיסמה, "להכניס שמיניה לאש", הכניסו חברי-ליכוד בדרך גם שמיניה לש-מיר.

מסיבב לכיכר ניצבו, צעירי הליכוד וחילוק, ללא מורא, לכל נאמן ארץ-ישראל מזדמן, כרוזונים צנו-עים, שבהם הופיעה התביעה הפחות-צנועה מראש-ממשלתנו להפסקת הכירסום בעמדות הליכוד ב-נושאים מדיניים והבאת כל תוכנית מדינית לאישור התנועה לפני הצגתה לפני גורמי-חוץ.

שמיר עצמו לא סבב בכיכר, ומן הסתם לא קיפל את הכרזו לכיס מיכנסיו.

להט ההפגנה חיפה על חולשתם של מנהיגי המימ-סד הגוש-אמוני, השומרים עדיין אמונים לאותו מני-היג ליכודי, שאף צעירי תנועתו כבר הבינו שהוא יפנה ויחזיר.

צעדי-הלחץ האחרונים, וביניהם כינוס-חרום של מאות מחברי-הליכוד הצעירים, שהזכירו פומבית מפני צעדי הגדולים של ראש-הממשלה הקטן, מה-וויס אויב-מיתחה למאבק-רבתי, שעוד צפוי להתעצם בעתיד.

נקודות למחשבה

16% מתושביה היהודיים של רצועת-עזה נפצעו

במהלך האינתיפדה, ואותם מאשימים חדשות לבק-רים.

האם התגובה היתה זהה אילו נפצעו 700 אלף נפש בתוך הקו הירוק (16 אחוז)?

● דן אלמגור לא נכנס לסטאטיסטיקת הפצועים. לדן שרפו רק את המכונית המושמשת, לא את הפנים או הילדים. אבל אני בטוח שדן לא התרגז על כך, הרי הוא בעד עבריינות פוליטית ממניעים אידיאולוגיים.

● פרצופה האמיתי של ארצות-הברית נחשף עתה כשהודיעה רשמית, שהתקפה על ישובים אזרחיים-ישראליים, למטרות-רצח ילדים ונשים - אינה בגדר טרור.

ולמי שציפה לערובות לביטחוננו במיסגרת הסכם עתידי, נא להכיר: זוהי הטובה שבידידותינו.

● דע את היקום: האם הנסיעות ההמוניות של ח"כ-השמאל ונשותיהם למיפגשים אכסלוסיביים עם אנשי אש"ף בחו"ל, ונסיעותיהם של הקיבוצניקים שביניהם בפרט, אינם מסווה צדקני למסעות-עינוגים סביב העולם כולו, תוך ניטרול מוחלט של ביקורת ציבורית, על ביזבזו כספי המפלגה/הקיבוץ/המדי-נה?!

לדבר עם

אש"ף - טרוספר

אירוע השבוע, לפחות בתיקשות, היה מירסום דוח יריב והחברה'ה המאוניברסיטה.

למרות שידוע שהדוח נכתב על-ידי שמאלנים, וכחזה הקשר שלו למדע הוא אקראי, וזיקתו לאור-ביקשנות אינה קיימת כלל - הרי ניתן היה ללמוד ממנו, מעבר לבליבול שיצר, כמה דברים חשובים, ואף למצוא בו חיזוק לסענות הימין הישראלי דווקא.

החשיבות המרכזית היא קביעת מחברי-הדוח, שמדינה אש"ף פית בלב מדינת-ישראל היא סכנה קיו-מית, ואינה מעשית!

פסילת אפשרות זו, דווקא על-ידי אנשי השמאל,

מבהירה מהו הגבול האדום מבחינתה של מדינת-יש-ראל, וקובעת למעשה שגבולה הביטחוני של ישראל הוא הנחר. כידוע, היום בעולם גבול מדיני וגבול ביט-חוני חד המה, וכל עוד לא יושנה העולם - כנראה יישאר הירדן קו-הגבול, והקו האדום לנסיגה ישרא-לית.

מחברי הדוח הצביעו על סכנות גדולות נוספות, מעבר לאסטרטגיה, שבעצם הקמת המדינה הא-ש"פית על גב ההר, היושבת מעל לשפלת-ישראל המ-צומקת. אך מכאן לא ברורה סטייתם מן הפסילה העקרונית של אפשרות זו בהווה, ועד למסקנה שב-עוד 15 שנה זה יהיה פיתרון אפשרי.

מכיוון שאין ביכולתו של איש לצפות בוודאות לשינוי דראסטי בתנאים באזורנו, ברי בשלב זה של מירסום הדוח כי מסקנות עתידיות צריכות להיות זהות לאלה שבהווה, ופסילת האפשרות של מדינת-אש"ף היום מחייבת גם בעתיד.

נקודה תמוהה נוספת היא ההמלצה לדבר עם אש"ף, ובו בזמן לפסול אפשרות של הקמת מדינה אש"פית בשטחים. ובכן, על מה הם ממליצים לדבר עם אש"ף - על טרנספר?

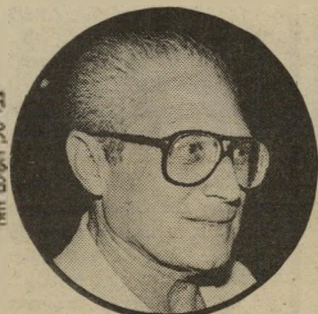
זריקת-עידוד לימין הישראלי נתנו מחברי-הדוח בפסילת שש האפשרויות, תוך מתן ציון, "מעשי" ל-סטאטוס קוו, סיפוח ואף גירוש, ומתן ציון, "לא מע-שי" ל-מדרציה ירדנית-פלסטינית ו-מדינה פלסטי-נית.

מנוחכת מסקנתם - האפשרות השביעית, הבנויה משש קודמותיה, ובה נאספו להם יחדיו כל המרכי-בים של המעשיים והלא-רצויים, והתוצאה - האפש-רות הלא-מעשית והלא-רצויה ביותר לישראל.

מחברי הדוח מעוררים למחשבה בקבעם שהגירוש מעשי. אף במולדת בחרו באפשרויות מתונות-יותר של עידוד הגירה, ולחילופין, העברה בהסכמת מנהי-גות ערבית כלשהי. ליד קביעת יריב וחבריו, גנדי נראה מתון וצימחוני.

עם הכנים לפרסום

סוף-סוף התחיל שר-הפנים החדש, אריה דרעי, לנ-קוט צעדים לביטול החוק האינפנטילי של הצנזורה על מחזות.

יריב
מנורש

הראל
מתפחר

לאור
בוכה

הדמוקרטיה-היחידה במזרח-התיכון היתה זקו-קה לקואליציה בין הרב אלעזר ש"ך לרב עובדיה יו-סף, כדי שיוקרך הסופרסטר דרעי ויחלץ את עמנו מכבלו הצנזור הבריטי.

ואילו היחידים המבכים בסתר את הברקתו של דרעי הם יצחק לאור, גדליה בסר, שמואל הספרי וגורעים מהם, שהפסידו את הסיכוי להרוויח כסף ולקצור תהילה ממחזות כושלים אך פרובוקטיביים.

סוכנות-הפירסום הממשלתית, או בשמה האחר "הצנזורה", הסירה חסותה מנסיגותיהם האמנותיים של פוליטיקאיי-בימה כושלים, ושמה קץ לפשרות האי-כותיות שעם ישראל ומבקר-התיאטרון יוצא-יחלצו נאלצו לעשות, על כל ריטואל פוליטי בזבזני שנערך מעל קרשי הבימה, על-חשבון משלם המיסים בכלל